

ремонт горных выработок (грн./м); к информации второго уровня относятся агрегированные данные, выраженные в экономических показателях, исчисляемых на основе интегрирования данных первого уровня, и, наконец, информация третьего уровня представляет собой аналитические материалы, сформированные на основании первого и второго уровней и оформленные в виде таблиц, графиков и диаграмм. Такая система позволит своевременно принимать инженерные и управленческие решения по оптимизации производственных затрат по наиболее затратным участкам и обеспечит более точный учет косвенных (накладных) затрат по технологическим процессам производства.

Литература: 1. Амоша А.И., Ильяшов М.А., Салли В.И. Системный анализ шахты как объекта инвестирования: Монография / А.И. Амоша, М.А. Ильяшов, В.И. Салли. – Донецк, Ин-т экономики пром-ти, 2002. – 68 с. 2. Евдокимов Ф.И., Кучер В.А. Методика прогнозирования добычи угля на шахтах и оценка их конкурентоспособности // Экономика промышленности.- 2001.- № 1(11). - С. 17-28. 3. Галіцин В.К. Моделі та технології систем моніторингу в економіці [Текст] автореф. дис. д-ра екон. наук: спец. 08.03.02. / В.К. Галіцин – К.: Київ нац. екон. ун-т, 2001. – 31 с.

СКЛАД СУБ'ЄКТІВ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОЇ СФЕРИ РЕГІОНУ

Вилгін Є.А., АМУ, м. Київ, Україна

Визначення інвесторів для реалізації кожного конкретного інвестиційного проекту відносно об'єктів інвестування виробляється шляхом проведення інвестиційного конкурсу. Інвестиційний конкурс – це процедура відбору приватного інвестора для реалізації інвестиційного проекту. При цьому умови організації і проведення конкурсу не повинні передбачати яких би те ні було оплат, мит, зборів, що накладаються на тих, що беруть в ньому участь приватних інвесторів, окрім застави, внесення якого сприяє своєчасному виконанню інвестиційного договору.

У Законі України «Про інноваційну діяльність» [1] встановлені суб'єкти інноваційної діяльності. До них відносять: фізичні і (або) юридичні особи України, фізичні і (або) юридичні особи іноземних держав, особи без громадянства, об'єднання цих осіб, які провадять в Україні інноваційну діяльність і (або) залучають майнові та інтелектуальні цінності, вкладають власні чи запозичені кошти в реалізацію в Україні інноваційних проектів. Закон України «Про інноваційну діяльність» [1] встановлює форми стимулювання державою інноваційних процесів. Згідно цього закону на державну підтримку можуть розраховувати дві категорії підприємств: підприємства, що реалізують в Україні інноваційні проекти; підприємства, що мають статус інноваційних.

Підприємствами, що мають статус інноваційного, тобто «інноваційним підприємством», згідно ст. 1 аналізованого закону, можуть бути інноваційний центр, технопарк, технополіс, інноваційний бізнес-інкубатор. При цьому якщо порядок створення технопарків регулюється відповідним законом, то законодавчого визначення процесу отримання підприємством юридичного статусу інших форм, які дають право називатися інноваційним підприємством – не передбачено. Такі підприємства повинні випускати інноваційний продукт або інноваційну продукцію у розмірі більше 70 % від загального обсягу продукції або послуг. У цьому визначенні ключовими моментами є поняття інноваційний продукт і інноваційна продукція.

Особливу підтримку держава повинна надавати пріоритетним галузям розвитку науки і техніки. Згідно ст. 2 Закону «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» [2] пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні – це науково, економічно і соціально обґрунтовані і законодавчо визначені напрями інноваційної діяльності, направлені на забезпечення потреб суспільства у високотехнологічній конкурентноздатній, екологічно чистій продукції, високоякісних послугах і збільшенні експортного потенціалу держави. Розрізняють стратегічні і середньострокові пріоритетні напрями інноваційної діяльності. Вони повинні враховуватися при розробці державних програм економічного і соціального розвитку України.

Необхідно відзначити роль вузівських учених в відсотках перекладу сфери економіки на науково обґрунтований шлях постіндустріального розвитку. Останніми роками розвиток більшості галузей матеріального виробництва і соціальної сфери здійснювався на системній

основі з розробкою конкретних програм, планів і проектів. Таким чином, вплив вищої школи на соціально-економічний розвиток регіону виявляється по наступних напрямках: – підготовка кваліфікованих кадрів (на всіх рівнях освіти); – наукові дослідження і дослідно-конструкторські розробки для промисловості; – серійне виробництво інноваційної продукції; – експертиза і сертифікація продукції; – розробка і експертиза планів, програм, нормативних документів.

Активізація участі вищої школи в соціально-економічних процесах і надалі сприятиме прискоренню переходу регіонів до якісно нового етапу розвитку. Ми пропонуємо створити на базі провідних університетів університетські учбово-наукові інноваційні комплекси (УНІК). В зв'язку з цим ще більшим інтересом є система взаємостосунків, що виникають між учбово-науковим інноваційним комплексом вищої школи і господарюючими суб'єктами регіону, суб'єкти інвестиційно-інноваційної сфери, що є за своєю суттю. Учбово-науковий інноваційний комплекс вищої школи – авангард, центральний елемент інноваційного соціально-економічного розвитку регіону. УНІК вищої школи – комплекс взаємозв'язаних, взаємодіючих учбово-освітніх, науково-дослідних, інноваційно-виробничих і інфраструктурних підрозділів вищої школи, призначених для організації і функціонування єдиного конвейера формування і випуску професійних фахівців, науково-дослідної, науково-технічної продукції і умов для її ефективного обслуговування і використання. Сформована структура управління ВУЗу, на нашу думку, вимагає лише локальних змін при створенні нових підрозділів, модифікацій окремих форм. Важливішим проблематичним питанням є встановлення, оптимізація функціонально-інформаційних взаємозв'язків конкретних освітніх і інноваційних підрозділів в цілях ефективного функціонування комплексу УНІК, а головне інвестиційно-інноваційної сфери регіону. УНІК вищої школи призначений для обслуговування, забезпечення науково-технічного розвитку держави, регіону, а також окремого підприємства. Тому на справжньому етапі УНІК розглядається як залежна, взаємозв'язана сукупність, орієнтована на регіональний науково-технічний (інноваційний) комплекс.

Учбово-науково-інноваційним комплексом (УНІК) є вищий учбовий заклад всіх форм власності, незалежно від галузевої приналежності, забезпечуюче єдність освітнього процесу, науково-дослідної, науково-технічної і інноваційної діяльності на всіх стадіях і етапах підготовки фахівців, наукових і науково-педагогічних кадрів, діяльність якого направлена на соціально-економічний і духовний розвиток суспільства, країни, регіону. УНІК – вищий учбовий заклад, що має статус юридичної особи або асоціації юридичних осіб, пройшло атестацію і державну акредитацію, реалізовує відповідно до ліцензії освітні програми вищої і середньої спеціальної освіти, веде наукові дослідження і науково-технічну діяльність, має в своєму складі акредитовані інноваційні структури, забезпечує єдність освітнього процесу, науково-дослідної, науково-технічної і інноваційної діяльності на всіх етапах і формах підготовки фахівців, забезпечуюче випуск інноваційного продукту: речовинного, інформаційного, фахівців. Відмінність УНІК від інших подібних організацій полягає у тому, що його діяльність направлена на виробництво інноваційного продукту.

Література: 1. Закон України "Про інноваційну діяльність" від 4 липня 2002 р. №40-IV (із змінами за Законами вкл. від 27.11.2003 р. №1344-IV) // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 36. – С. 266-280. 2. Закон України "Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності" від 16.01.2003 р. №433-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 13. – С. 93-98.

ОРГАНІЗАЦІЙНА СТРУКТУРА УПРАВЛІННЯ В СИСТЕМІ МЕНЕДЖМЕНТУ ПІДПРИЄМСТВА

Вільгуцька Р.Б., Національний університет «Львівська політехніка», м.Львів, Україна

В умовах розвитку ринкових відносин для вітчизняного підприємства дедалі важливішим стає приділяти увагу формуванню ефективної системи менеджменту, дослідженню сутності і взаємозв'язків її складових елементів, аналізуванню факторів, що впливають на результативність її функціонування. Важливе місце серед усіх складових елементів, як показують дослідження,